

UCHWAŁA NR XLVII/303/2022

RADY POWIATU W POLICACH

z dnia 25 listopada 2022 r.

**w sprawie załatwienia skargi z dnia 12 sierpnia 2022 r.
dotyczącej działalności Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Policach**

Na podstawie art. 12 pkt 11 i art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1526) w związku z art. 237 § 1, 3 i 4 i art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 i 2185) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Po rozpatrzeniu skargi [REDAKCYJNA] z dnia 12 sierpnia 2022 r., dotyczącej działalności Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Policach, stanowiącej załącznik nr 1 do uchwały, skargę uznaje się za częściowo zasadną.

2. Uzasadnienie faktyczne i prawne sposobu załatwienia skargi, o której mowa w ust. 1, a także pouczenie, zawiera załącznik nr 2 do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Policach.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

*Na oryginale właściwy podpis
Przewodniczącego Rady Powiatu w Policach
Cezarego Arciszewskiego*

SKARGA

PS/SC/SZ/10/SR
17.08.2022

Police, 12 sierpnia 2022r.

Starostwo Powiatowe w Policach
wpłynęło w dniu
2022 -08- 17
L. dz. 11995 zał. -

Załącznik nr 1
do uchwały Nr XLVII/303/2022
Rady Powiatu w Policach
z dnia 25 listopada 2022 r.

Starosta Policki
ul. Tanowska 8
72-010 Police

do wiadomości: Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie
ul. Szkolna 2, 72 – 010 Police

Starostwo Powiatowe w Policach
wpłynęło w dniu
17 SIE. 2022
L. dz. 108 zał. -

SKARGA

Działając w imieniu własnym, składałam skargę na nienależyte wykonywanie swoich obowiązków przez pracowników jak i kierownika działu Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Policach tj. przez panią Zofię Schmidt – kierownika działu wsparcia i świadczeń pieczy zastępczej, panią Marzenę Dżon – starszego specjalistę pracy socjalnej oraz Jakuba Sinickiego – psychologa.

Osoby przeze mnie wyżej wskazane zajmują się sprawą dotyczącą mnie oraz pozostającej pod moją pieczęją małoletniej .

Moja siostra oraz jej ówczesny mąż porzucili swoje małoletnie dziecko – . Dziewczynka de facto od urodzenia pozostaje pod moją opieką. Powyższe regulują orzeczenia sądowe. Obecnie, biologiczny ojciec dziecka – stara się odzyskać pieczę nad dzieckiem. Ze względu na dobro dziecka sąd zdecydował, żeby co najmniej na czas postępowania dziecko było przy mnie. Sąd dotychczas uregulował jedynie kontakty ojca z córką oraz uznał, że dla dobra dziewczynki powinna pozostawać ona pod moją pieczęją.

Ja oraz biologiczni rodzice dziecka zostaliśmy objęci pomocą Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie.

Niestety z nieznanych mi względów jestem traktowana zupełnie odmiennie aniżeli ojciec dziecka przez pracowników PCPR. Osoby te w sposób nieobiektywny podchodzą do mnie i mojej rodziny. Promują predyspozycje wychowawcze biologicznego ojca dziecka, który jednak w toku całej sprawy, jeszcze ich nie wykazał.

Pracownicy PCPR współpracują jedynie z . Ja traktowana jestem jako osoba, którą należy za wszelką cenę spacyfikować, doprowadzić do uległości. Pracownicy PCPR nie patrzą w całej tej sytuacji na dobro dziecka, a dążą do zaspokojenia oczekiwań .

UZASADNIENIE

Początkowo pracownicy PCPR zdawali się rozumieć sytuację, w jakiej znalazła się nasza rodzina. Małoletnie dziecko zostało porzucone przez rodziców. Małoletnią [REDAKTOWANO] opiekowałam się ja.

Od czasu, kiedy po latach uaktywnił się ojciec dziecka – [REDAKTOWANO], stosunek do mnie ze strony kierownika działu wsparcia i świadczeń pieczy zastępczej jak i innych pracowników PCPR znacząco uległ zmianie.

Po jednym z wewnętrznych spotkań pracowników PCPR – Pani Małgorzata Kowalczyk przekazała mi informacje jaką mieli dostać pracownicy PCPR od kierownika działu – pani Zofii Schmidt, cyt: „*dostaliśmy opierdół od kierowniczk, że jesteśmy za bardzo za Panią i mamy pchać dziecko ojcu*” więc zapytałam panią Małgorzatę Kowalczyk cyt: „*a gdzie jest dobro dziecka?*” usłyszałam w odpowiedzi cyt: „*tu nie chodzi o dobro dziecka*”.

Od tego czasu zaczęto podchodzić bardzo negatywnie wręcz agresywnie do mojej osoby.

W momencie składania uwag przez [REDAKTOWANO], w stosunku do mojej osoby do PCPR, instytucja ta natychmiastowo reaguje. Natomiast w odwrotnej sytuacji, czyli w momencie kiedy ja kieruję do PCPR uwagi i dowody w związku z niewłaściwym zachowaniem [REDAKTOWANO] brak jest jakiegokolwiek reakcji a nawet refleksji, że to [REDAKTOWANO] może działać niewłaściwie, ranić dziecko, swoim zachowaniem doprowadzać do tego, że dziecko nie chce z nim mieć kontaktu.

[REDAKTOWANO] od pewnego czasu zaczęła nie tylko nie chcieć kontaktować się z ojcem ale i histerycznie reagować kiedy tylko zbliża się termin kontaktu z ojcem. Dziecko płacze, wybudza się w nocy histerycznie płacząc, moczy się. Jej trudne do opanowania zachowania zaczęły nabierać w siłę. Dziecko uspokaja się dopiero, gdy zostanie zapewnione, że do ojca nie pojedzie lub kiedy ojciec odjeżdża z miejsca zamieszkania dziecka.

Dziecko odmawiało udawania się na kontakty z ojcem. Zachowania te nie spodobały się ojcu dziecka [REDAKTOWANO], który spowodował, że pracownicy Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie zaczęli przyjeżdżać z [REDAKTOWANO] w dniu zaplanowanych kontaktów ojca z dzieckiem. Do dnia 3 sierpnia 2022r. przyjeżdżał zazwyczaj psycholog i pracownik PCPR. Pierwszy raz zjawili się: pani Kinga Frątczak, pan Jakub Sinicki, za drugim razem pojawili się pan Jakub Sinicki z panią Marzeną Dżon.

Pani Marzena Dżon od początku tego spotkania nie przedstawiła się, że występuje z ramienia PCPR. Widząc jej relacje z ojcem dziecka [REDAKTOWANO], mogę stwierdzić też, że to znajomi. Pani Marzena Dżon nie wylegitymowała się a przedstawiała się jako psycholog i kurator sądowy. Była bardzo negatywnie nastawiona do mojej osoby, atakowała mnie i moich rodziców na każdym kroku, pokazała brak kultury osobistej, którą powinien odnosić się pracownik urzędowy. Jednoznacznie mogę stwierdzić, że przypisała sobie błędne kompetencje, nienależycie wykonywała obowiązki, nieuczciwie oraz z pełną arogancją. Przywłaszczyła sobie w tej sytuacji rolę kuratora sądowego (o czy dowiedziałam się później), co według mnie jest karygodnym zachowaniem, za które należy ponieść konsekwencje.

Również pan Jakub Sienicki, jako pracownik PCPR zachował się nagannie, informując [REDAKTOWANO], jak ma się zachowywać i co mówić aby wypadał w konfrontacji ze mną lepiej.

Doszło do rozmowy o mnie bez mojej obecności i wiedzy pomiędzy pracownikami PCPR przy udziale [REDAKTOWANO]! Jawne są dla mnie zatem zachowania pracowników PCPR, które jednoznacznie są skierowane na promowanie [REDAKTOWANO], pomoc jemu w powierzeniu mu pieczy nad dzieckiem z pominięciem w tej sytuacji oczekiwań dziecka i jego szeroko pojmowanego dobra i dobrostanu. Takie zachowania pracowników PCPR są niezgodne z obowiązującymi przepisami prawa i stanowią naruszenie obowiązków zawodowych.

W dniu 3 sierpnia 2022r. przyjechała do mojego miejsca zamieszkania pani Marzena Dżon. W pierwszych dwóch zdaniach, jakie do mnie skierowała, wskazała, „*jestem psychologiem, kuratorem sądowym*”. Nic więcej nie dodała przedstawiając się. Nikt też nie poinformował mnie, że działa w jakimś innym charakterze. Tymi słowami wywołała u mnie poczucie, że zjawiała się z uwagi na decyzję Sądu, o której nie wiedziałam – że działa jako kurator sądowy. Pani Marzena Dżon zachowywała się w sposób dalece odbiegający od dobrych zwyczajów. Pani, jak się później okazało, psycholog - pracownik PCPR (przy okazji też kurator sądowy społeczny – ale niewykonujący w tym dniu żadnych czynności w ramach tej funkcji), wydawała nie tylko mi ale i dziecku polecenia (!). Dotyczyły one m.in. sposobu, w jaki dziecko ma być zwrócone do tej pani, gdzie mają odbywać się rozmowy i z kim. W kilku pierwszych zdaniach wypowiedzianych przez panią psycholog przy dziecku było: „jestem dla Twojego bezpieczeństwa tutaj”. Tymi słowami wzbudziła niepokój w dziecku i we mnie. Pani Dżon, powołując się na swoją funkcję kuratora sądowego, wkroczyła do naszego domu i dość swobodnie się po nim poruszała (o czym jeszcze piszę poniżej). Pani Marzena Dżon oczekiwała, że dziecko będzie do niej zwrócone, będzie na nią patrzyło, podczas gdy sama niemalże cały czas miała oczy zasłonięte okularami przeciwsłonecznymi (!). Nikt inny nie miał ich na sobie.

Pani Marzena Dżon wymuszała na mnie możliwość odbycia rozmowy z [REDAKTOWANO]. Najpierw powiedziała „a może Pani z dzieckiem usiąść? ... „ale Pani jej nie pyta, czy chce usiąść tylko Pani z nią po prostu usiądzie”, „czy jej coś złego się stanie jak usiądzie?”. Później pani Marzena Dżon chciała porozmawiać z dzieckiem na osobności. Jednocześnie zarzucała mi nieprzygotowanie do trudno określić czego. [REDAKTOWANO] nie ma bowiem orzeczonych kontaktów w miejscu zamieszkania dziecka. Pani Marzena Dżon chciała wejść do mojego domu. Nie chciałam, aby osoby trzecie wchodziły do mojego miejsca zamieszkania. Słusznie, bo jak się później okazało, pani Marzena Dżon, energicznie chodziła po całym moim domu, właściwie bez celu.

Z uwagi na to, że zauważyłam, że [REDAKTOWANO] przyjeżdża po [REDAKTOWANO] zazwyczaj z pracownikami PCPR przygotowałam i zacieniłam miejsce spotkania. Zarzuty pani Marzeny Dżon o tym, że nie ma miejsca na zewnątrz osłoniętego od słońca były bezpodstawne.

Dowód: fotografia miejsca przygotowanego na spotkanie

Pani Marzena Dżon wraz ze mną i [REDAKTOWANO] weszła do domu. Wskazywała, że ja nie jestem tu od tego, by jej mówić co ma robić, oraz że ona jest „funkcjonariuszem publicznym”. Dla mnie, oczywiście odnosiło się do przekazanej mi na wstępie przez nią funkcji „kuratora sądowego”. Początkowo, z uwagi na dość agresywne zachowanie wpuściłam tę panią do miejsca zamieszkania, jednak nie czułam się z takim zachowaniem osób trzecich komfortowo. Uważam, że osoby, które przybyły z [REDAKTOWANO] miały wywołać we mnie strach, poczucie utraty bezpieczeństwa, przebieg zdarzenia wskazuje, że były stronne. Dlatego bowiem pani Marzena Dżon, która przybyła jako pracownik PCPR, przedstawiła się jako kurator sądowy, nawet bez dodania, że jest

kuratorem społecznym i że nie w tej roli przybyła w tym dniu na spotkanie? Kurator sądowy ma znacznie szersze uprawnienia aniżeli pracownik PCPR. Byłam całkowicie zdezorientowana całą sytuacją. Byłam bardzo wystraszona.

Pani Marzena Dżon, dziś już z pewnością wiem, nie przybyła do mnie w ramach swoich uprawnień kuratorskich. Mój pełnomocnik w sprawie rodzinnej (VIII Nsm 1035/20 Sąd Rejonowy Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie), skontaktował się bowiem z Zespołem Kuratorskim w Sądzie Prawobrzeże i Zachód i dowiedział się, że pani Marzena Dżon nie dostała żadnego polecenia działania z Sądu. Dopiero pod koniec wizyty, kiedy zaczęłam wprost wskazywać, że pani Marzena Dżon przedstawiła się jako kurator sądowy, pani ta wprost przyznała, że wykonuje działania z ramienia PCPR w Policach, a nie Sądu.

Gdybym wiedziała, że pani Marzena Dżon nie jest kuratorem sądowym, nie pozwoliłabym aby wykonywała swoje rzekome sądowe obowiązki. Nie wpuściłabym jej do mojego domu, nie pozwoliłabym sobie i dziecku tak traktować. Nie pozwoliłabym, aby nas poniżała i ukazywała, że jesteśmy znacznie niżej w hierarchii aniżeli ona.

Mając na uwadze szereg nieprawidłowych zachowań jakie miały miejsce podczas prób odebrania [REDAKTOWANE] na kontakty z [REDAKTOWANE], nagrywałam siebie dla swojego bezpieczeństwa. I dla bezpieczeństwa dziecka. Jak się okazywało, działałam słusznie, bowiem osoby uczestniczące przy próbach odbierania dziecka, przekazują potem inny obraz zdarzeń, aniżeli ten zaistniały w rzeczywistości.

Dowód: nagranie z dnia 3 sierpnia 2022r. – na płycie CD wraz z transkrypcją, którą doślę jak tylko ją otrzymam z biura transkrypcji

Pani Marzena Dżon podała się za funkcjonariusza publicznego – jednoznacznie za kuratora sądowego – po czym wykonywała czynności związane z funkcją osoby, za którą się podała. Pani Marzena Dżon wywołała celowo przeświadczenie, iż jest funkcjonariuszem publicznym – kuratorem sądowym – i że działa w ramach kompetencji kuratora sądowego. Czynności, które wykonywała, a które zostały powyżej opisane, w szczególności parcie na rozmowę na osobności z małoletnim dzieckiem i wymuszanie wejścia do mojego domu, chodzenie po nim bez celu, były związane z funkcją kuratora sądowego, stanowiły kompetencje kuratora sądowego. Gdybym wiedziała, że pani Marzena Dżon nie jest kuratorem sądowym, nie działa z ramienia Sądu, nie zezwoliłabym na wykonywanie przez nią czynności kuratorskich, zmierzających do wydania dziecka na kontakty.

W związku z zachowaniem pani Marzeny Dżon w dniu 16 sierpnia 2022r. złożyłam do prokuratury zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa z art. 227 kk.

Dowód: zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa

Z tego co się dowiedziałam, sprawcą tego czynu może być każdy. Popełnia go także funkcjonariusz publiczny, jeżeli podejmuje czynności znajdujące się poza zakresem jego kompetencji, podając się **za takiego funkcjonariusza, jakim w istocie nie jest.**

Pani Marzena Dżon, jest kuratorem społecznym. Zgodnie z art. 2 Ustawy o Kuratorach Sądowych z dnia 27 lipca 2001r. *Kuratorami sądowymi* są: zawodowi *kuratorzy* sądowi, zwani dalej

"*kuratorami zawodowymi*" oraz społeczni *kuratorzy sądowi*, zwani dalej "*kuratorami społecznymi*". Kurator sądowy jest **funkcjonariuszem publicznym** (art. 115 § 13 pkt 3 kk).

Pani Marzena Dżon nie wykonywała jednak w dniu 3 sierpnia 2022r. żadnych czynności ramach tej swojej funkcji.

Nie jest jasne i zrozumiałe dla mnie na jakiej podstawie pracownicy PCPR przyjeżdżają do mojego miejsca zamieszkania. Nigdy nie została mi przedstawiona podstawa prawna takich działań. Asystentem rodziny jest pani Kinga Frątczak. Jednak działania pracowników PCPR nie wynikają z udzielonych im ustawowo uprawnień.

Zgodnie z art. 14 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej z dnia 9 czerwca 2011r. asystent rodziny prowadzi pracę z rodziną w miejscu jej zamieszkania lub w miejscu wskazanym przez rodzinę. Z kolei art. 15 wymienia szczegółowo zadania asystenta rodziny, do których należy:

- 1) opracowanie i realizacja planu pracy z rodziną we współpracy z członkami rodziny i w konsultacji z pracownikiem socjalnym, o którym mowa w art. 11 ust. 1;
- 2) opracowanie, we współpracy z członkami rodziny i koordynatorem rodzinnej pieczy zastępczej, planu pracy z rodziną, który jest skoordynowany z planem pomocy dziecku umieszczonemu w pieczy zastępczej;
- 3) udzielanie pomocy rodzinom w poprawie ich sytuacji życiowej, w tym w zdobywaniu umiejętności prawidłowego prowadzenia gospodarstwa domowego;
- 4) udzielanie pomocy rodzinom w rozwiązywaniu problemów socjalnych;
- 5) udzielanie pomocy rodzinom w rozwiązywaniu problemów psychologicznych;
- 6) udzielanie pomocy rodzinom w rozwiązywaniu problemów wychowawczych z dziećmi;
- 7) wspieranie aktywności społecznej rodzin;
- 8) motywowanie członków rodzin do podnoszenia kwalifikacji zawodowych;
- 9) udzielanie pomocy w poszukiwaniu, podejmowaniu i utrzymywaniu pracy zarobkowej;
- 10) motywowanie do udziału w zajęciach grupowych dla rodziców, mających na celu kształtowanie prawidłowych wzorców rodzicielskich i umiejętności psychospołecznych;
- 11) udzielanie wsparcia dzieciom, w szczególności poprzez udział w zajęciach psychoedukacyjnych;
- 12) podejmowanie działań interwencyjnych i zaradczych w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dzieci i rodzin;**
- 13) prowadzenie indywidualnych konsultacji wychowawczych dla rodziców i dzieci;
- 13a) realizacja zadań określonych w ustawie z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin "Za życiem" (Dz. U. z 2020 r. poz. 1329);
- 14) prowadzenie dokumentacji dotyczącej pracy z rodziną;
- 15) dokonywanie okresowej oceny sytuacji rodziny, nie rzadziej niż co pół roku, i przekazywanie tej oceny podmiotowi, o którym mowa w art. 17 ust. 1;
- 16) monitorowanie funkcjonowania rodziny po zakończeniu pracy z rodziną;
- 17) sporządzanie, na wniosek sądu, opinii o rodzinie i jej członkach;
- 18) współpraca z jednostkami administracji rządowej i samorządowej, właściwymi organizacjami pozarządowymi oraz innymi podmiotami i osobami specjalizującymi się w działaniach na rzecz dziecka i rodziny;

- 19) współpraca z zespołem interdyscyplinarnym lub grupą roboczą, o których mowa w art. 9a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2021 r. poz. 1249), lub innymi podmiotami, których pomoc przy wykonywaniu zadań uzna za niezbędną.
2. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 18 i 19, udzielają asystentowi rodziny odpowiedniej pomocy w wykonywaniu czynności zawodowych.
3. Plan pracy z rodziną, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, obejmuje zakres realizowanych działań mających na celu przezwyciężenie trudnych sytuacji życiowych, a także zawiera terminy ich realizacji i przewidywane efekty.
4. Liczba rodzin, z którymi jeden asystent rodziny może w tym samym czasie prowadzić pracę, jest uzależniona od stopnia trudności wykonywanych zadań, jednak nie może przekroczyć 15.

Przepis art. 16 ustawy określa uprawnienia asystenta rodziny

1. Asystent rodziny, w związku z wykonywaniem swoich zadań, ma prawo do:
 - 1) wglądu do dokumentów zawierających dane osobowe członków rodziny, niezbędne do prowadzenia pracy z rodziną, w tym:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) datę urodzenia,
 - c) obywatelstwo,
 - d) adres miejsca zamieszkania,
 - e) stan cywilny,
 - f) wykształcenie,
 - g) zawód,
 - h) miejsce pracy,
 - i) źródła dochodu,
 - j) dane dotyczące warunków mieszkaniowych,
 - k) dane dotyczące sytuacji prawnej oraz aktualnego miejsca pobytu dziecka,
 - l) dane o rozwoju psychofizycznym dziecka;
 - 2) występowania do właściwych organów władzy publicznej, organizacji oraz instytucji o udzielenie informacji, w tym zawierających dane osobowe, niezbędnych do udzielenia pomocy rodzinie;
 - 3) przedstawiania właściwym organom władzy publicznej, organizacjom oraz instytucjom ocen i wniosków zmierzających do zapewnienia skutecznej ochrony praw rodzin.
2. Asystent rodziny ma prawo do korzystania z poradnictwa, które ma na celu zachowanie i wzmocnienie jego kompetencji oraz przeciwdziałanie zjawisku wypalenia zawodowego.
3. Asystent rodziny, wykonując czynności w ramach swoich obowiązków, korzysta z ochrony przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych.

W niniejszej sprawie nie można mówić o tym, by pracownicy PCPR działali ze mną w jakiegokolwiek współpracy na podstawie art. 14 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej z dnia 9 czerwca 2011r. Pracownicy PCPR działają jedynie we współpracy z [REDAKTOWANE]. Skierowane do małoletniej [REDAKTOWANE] i pośrednio także do mnie słów przez panią Marzenę Dżon „jestem dla Twojego bezpieczeństwa tutaj” wskazywać może na to, iż pracownicy PCPR podejmują działania na podstawie art. 14 pkt 12 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej z dnia 9 czerwca 2011 r.

Nie mogę się jednak zgodzić z tym, że działania interwencyjne podjęte zostały na podstawie wysłuchania jedynie biologicznego ojca dziecka. Co więcej dlaczego działania interwencyjne przebiegają w tak jednostronny sposób. Dlaczego pracownicy PCPR nie skupiają się na dziecku, które cierpi, a na biologicznym jego ojcu, który za wszelką cenę chce minio płaczu dziecka i jego niechęci zabrać dziecko do siebie na kontakt.

W toku całej sprawy przekazywane są mi nieprawdziwe informacje, nie jestem informowana o tym, że działania mają właśnie interwencyjny charakter. Dziecko nie chce jeździć na kontakty z ojcem. Ja nie wyrażam żadnych negatywnych emocji względem tego, by dziecko miało kontakt z ojcem biologicznym. To dziecko stoi przy mnie, kurczowo trzyma się nogi, tuli się do mnie. Ja nie wiem co się stało w lipcu 2022r. u [REDAKTOWANE] takiego, że dziecko tak histerycznie na niego reaguje. Pracownicy PCPR skupiają się tylko na sposobie przekazania dziecka ojcu. Nie widzą tragedii dziecka, tego, że dziecko nie może zaznać spokoju, nie chce jechać do ojca. Za każdym razem niemalże przychodzą do nas nowe osoby. Chcą z dzieckiem rozmawiać. Na jakiej podstawie dziecko ma rozmawiać z pracownikiem PCPR na osobności?

Co więcej, sprawą zajmuje się Sąd Rejonowy Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie. To Sąd ma ocenić kto ma lepsze predyspozycje wychowawcze kto zapewni dziecku bezpieczeństwo i stabilizację. Na dzień dzisiejszy jestem to ja. We wrześniu 2022r. Sąd wysłucha [REDAKTOWANE]. Wydaje się, że będzie to miało istotne znaczenie.

Pracownicy PCPR jednak starają się wejść w kompetencje Sądu. Bez zapoznania się ze specyfiką rodziny, jednoznacznie opowiedzieli się po stronie biologicznego ojca dziecka. Bazując na jego jednostronnej relacji. Ja nie mam możliwości na normalny spokojny kontakt i co najważniejsze bezstronny z pracownikami PCPR.

Pracownicy podjęli pracę, która ma doprowadzić od powrotu dziecka do ojca biologicznego. Nie rozważali nawet, czy nie lepsze dla dziecka będzie przysposobienie go przeze mnie. Powyższe moim zdaniem należy wprowadzić do zadań i kompetencji Sądu, jednak skoro tak bardzo pracownicy PCPR zaangażowali się w sprawę. ukierunkowali na działania zmierzające do powierzenia pieczy nad dzieckiem ojcu dziecka, powinni także spojrzeć na naszą rodzinę szerzej aniżeli przez pryzmat chwilowych chęci ojca dziecka, by opiekować się córką. Ojca, który dziecko już przecież raz na wiele lat porzucił.

[REDAKTOWANE]

Załączniki:

1. fotografia miejsca przygotowanego na spotkanie
2. nagranie z dnia 3 sierpnia 2022r. – na płycie CD
3. zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa

Szczecin, 12 sierpnia 2022 r.

Prokuratura Rejonowa
Szczecin-Zachód
ul. Żołnierska 3A,
71-210 Szczecin

Zawiadamiająca/pokrzywdzona:

ZAWIADOMIENIE O MOŻLIWOŚCI POPEŁNIENIA PRZESTĘPSTWA

Działając w imieniu własnym, na podstawie art. 303 kodeksu postępowania karnego, zawiadamiam o możliwości popełnienia przestępstwa przez Marzenę Dżon polegającego na tym, że podając się za funkcjonariusza publicznego (kuratora sądowego) wykorzystwała błędne moje przeświadczenie, iż działa na podstawie orzeczenia sądowego czy też jakichkolwiek zaleceń sądowych, wykonując przy tym czynności w związku z podaną funkcją kuratora sądowego, tj. o możliwości popełnienia czynu z art. 227 § 1 k.k., czym działała na szkodę wymiaru sprawiedliwości oraz pokrzywdzonej [REDAKTED] oraz wnoszę o wszczęcie postępowania karnego.

Stan faktyczny

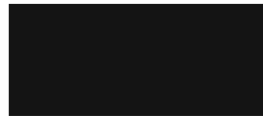
Moja siostra [REDAKTED] oraz jej ówczesny mąż [REDAKTED] porzucili swoje małoletnie dziecko – [REDAKTED]. Dziewczynka de facto od urodzenia pozostaje pod moją opieką. Powyższe regulują orzeczenia sądowe. Obecnie, biologiczny ojciec dziecka – [REDAKTED] stara się odzyskać pieczę nad dzieckiem. Ze względu na dobro dziecka sąd zdecydował, żeby co najmniej na czas postępowania dziecko było przy mnie. Sąd dotychczas uregulował jedynie kontakty ojca z córką oraz uznał, że dla dobra dziewczynki powinna pozostawać ona pod moją pieczę.

Ja oraz biologiczni rodzice dziecka zostaliśmy objęci pomocą Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie.

Szczecin, 12 sierpnia 2022 r.

Prokuratura Rejonowa
Szczecin-Zachód
ul. Żołnierska 3A,
71-210 Szczecin

Zawiadamiająca/pokrzywdzona:

ZAWIADOMIENIE O MOŻLIWOŚCI POPEŁNIENIA PRZESTĘPSTWA

Działając w imieniu własnym, na podstawie art. 303 kodeksu postępowania karnego, zawiadamiam o możliwości popełnienia przestępstwa przez Marzenę Dżon polegającego na tym, że podając się za funkcjonariusza publicznego (kuratora sądowego) wykorzystwała błędne moje przeświadczenie, iż działa na podstawie orzeczenia sądowego czy też jakichkolwiek zaleceń sądowych, wykonując przy tym czynności w związku z podaną funkcją kuratora sądowego, tj. o możliwości popełnienia czynu z art. 227 § 1 k.k., czym działała na szkodę wymiaru sprawiedliwości oraz pokrzywdzonej [REDAKTED] oraz wnoszę o wszczęcie postępowania karnego.

Stan faktyczny

Moja siostra [REDAKTED] oraz jej ówczesny mąż [REDAKTED] porzucili swoje małoletnie dziecko – [REDAKTED]. Dziewczynka de facto od urodzenia pozostaje pod moją opieką. Powyższe regulują orzeczenia sądowe. Obecnie, biologiczny ojciec dziecka – [REDAKTED] stara się odzyskać pieczę nad dzieckiem. Ze względu na dobro dziecka sąd zdecydował, żeby co najmniej na czas postępowania dziecko było przy mnie. Sąd dotychczas uregulował jedynie kontakty ojca z córką oraz uznał, że dla dobra dziewczynki powinna pozostawać ona pod moją pieczę.

Ja oraz biologiczni rodzice dziecka zostaliśmy objęci pomocą Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie.

██████████ od pewnego czasu zaczęła nie tylko nie chcieć kontaktować się z ojcem ale i histerycznie reagować kiedy tylko zbliża się termin kontaktu z ojcem. Dziecko płacze, wybudza się w nocy histerycznie płacząc, moczy się. Jej trudne do opanowania zachowania zaczęły nabierać w siłę. Dziecko uspokaja się dopiero, gdy zostanie zapewnione, że do ojca nie pojedzie lub kiedy ojciec odjeżdża z miejsca zamieszkania dziecka.

Dziecko odmawiało udawania się na kontakty z ojcem. Zachowania te nie spodobały się ojcu dziecka ██████████, który spowodował, że pracownicy Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie zaczęli przyjeżdżać z ██████████ w dniu zaplanowanych kontaktów ojca z dzieckiem. Do dnia 3 sierpnia 2022r. przyjeżdżał zazwyczaj psycholog i pracownik PCPR.

W dniu 3 sierpnia 2022r. przyjechała do mojego miejsca zamieszkania pani Marzena Dżon.. W pierwszych dwóch zdaniach, jakie do mnie skierowała, wskazała, „*jestem psychologiem, kuratorem sądowym*”. Nic więcej nie dodała przedstawiając się. Nikt też nie poinformował mnie, że działa w jakimś innym charakterze. Tymi słowami wywołała u mnie poczucie, że zjawiała się z uwagi na decyzję Sądu, o której nie wiedziałam – że działa jako kurator sądowy. Pani Marzena Dżon zachowywała się w sposób dalece odbiegający od dobrych zwyczajów. Pani, jak się później okazało, psycholog - pracownik PCPR (przy okazji też kurator sądowy społeczny – ale niewykonujący w tym dniu żadnych czynności w ramach tej funkcji), wydawała nie tylko mi ale i dziecku polecenia. Dotyczyły one m.in. sposobu, w jaki dziecko ma być zwrócone do tej pani, gdzie mają odbywać się rozmowy i z kim. W kilku pierwszych zdaniach wypowiedzianych przez panią psycholog przy dziecku było: „*jestem dla Twojego bezpieczeństwa tutaj*”. Tymi słowami wzbudziła niepokój w dziecku i we mnie. Pani Dżon, powołując się na swoją funkcję kuratora sądowego, wkroczyła do naszego domu i dość swobodnie się po nim poruszała (o czym jeszcze pisze poniżej).

Pani Marzena Dżon wymuszała na mnie możliwość odbycia rozmowy z ██████████. Najpierw powiedziała „*a może Pani z dzieckiem usiąść? ... „ale Pani jej nie pyta, czy chce usiąść tylko Pani z nią po prostu usiądzie”*”, „*czy jej coś złego się stanie jak usiądzie?*”. Później pani Marzena Dżon chciała porozmawiać z dzieckiem na osobności. Jednocześnie zarzucała mi nieprzygotowanie do trudno określić czego. ██████████ nie ma bowiem orzeczonych kontaktów w miejscu zamieszkania dziecka. Pani Marzena Dżon chciała wejść do mojego domu. Nie chciałam, aby osoby trzecie wchodziły do mojego miejsca zamieszkania. Słusznie, bo jak się później okazało, pani Marzena Dżon, energicznie chodziła po całym moim domu, właściwie bez celu.

Pani Marzena Dżon wraz ze mną i ██████████ weszła do domu. Wskazywała, że ja nie jestem tu od tego, by jej mówić co ma robić, oraz że ona jest „funkcjonariuszem publicznym”. Dla mnie, oczywiście odnosiło się do zakomunikowanej mi przez nią funkcji „kuratora sądowego”. Początkowo, z uwagi na dość agresywne zachowanie wpuściłam tę panią do miejsca zamieszkania, jednak nie czułam się z takim zachowaniem osób trzecich komfortowo. Uważam, że osoby, które przybyły z ██████████ miały wywołać we mnie strach, poczucie utraty bezpieczeństwa, przebieg zdarzenia wskazuje, że były stronnicze. Dlatego bowiem pani Marzena Dżon, która przybyła jako pracownik PCPR,

przedstawiła się jako kurator sądowy, nawet bez dodania, że jest kuratorem społecznym i że nie w tej roli przybyła w tym dniu na spotkanie? Kurator sądowy ma znacznie szersze uprawnienia aniżeli pracownik PCPR. Byłam całkowicie zdezorientowana całą sytuacją. Byłam bardzo wystraszona.

Pani Marzena Dżon, dziś już z pewnością wiadomo, nie przybyła do mnie w ramach swoich uprawnień kuratorskich. Mój pełnomocnik w sprawie rodzinnej (VIII Nsm 1035/20 Sąd Rejonowy Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie), skontaktował się bowiem z Zespołem Kuratorskim w Sądzie Prawobrzeże i Zachód i dowiedział się, że pani Marzena Dżon nie dostała żadnego polecenia działania z Sądu. Dopiero pod koniec wizyty, kiedy zaczęłam wprost wskazywać, że pani Marzena Dżon przedstawiła się jako kurator sądowy, kobieta wprost przyznała, że wykonuje działania z ramienia PCPR w Policach, nie Sądu.

Gdybym wiedziała, że pani Marzena Dżon nie jest kuratorem sądowym, nie pozwoliłabym aby wykonywała swoje rzekome sądowe obowiązki. Nie wpuściłabym jej do mojego domu, nie pozwoliłabym sobie i dziecka tak traktować. Nie pozwoliłabym, aby nas poniżała i ukazywała, że jesteśmy znacznie niżej w hierarchii aniżeli ona.

Mając na uwadze szereg nieprawidłowych zachowań jakie miały miejsce podczas prób odebrania [REDAKTOWANE] na kontakty z [REDAKTOWANE], nagrywałam siebie dla swojego bezpieczeństwa. I dla bezpieczeństwa dziecka. Jak się okazywało, działałam słusznie, bowiem osoby uczestniczące przy próbach odbierania dziecka, przekazują inny obraz zdarzeń, aniżeli ten zaistniały w rzeczywistości.

dowód:

- nagranie z dnia 3 sierpnia 2022r. – na płycie CD wraz z transkrypcją, którą doślę jak tylko ją otrzymam z biura transkrypcji

Pani Marzena Dżon podała się za funkcjonariusza publicznego – jednoznacznie za kuratora sądowego – po czym wykonywała czynności związane z funkcją osoby, za którą się podała. Pani Marzena Dżon wywołała celowo przeświadczenie, iż jest funkcjonariuszem publicznym – kuratorem sądowym – i że działa w ramach kompetencji kuratora sądowego. Czynności, które wykonywała, a które zostały powyżej opisane, w szczególności parcie na rozmowę na osobności z małoletnim dzieckiem i wymuszanie wejścia do mojego domu, chodzenie po nim bez celu, były związane z funkcją kuratora sądowego, stanowiły kompetencje kuratora sądowego. Gdybym wiedziała, że pani Marzena Dżon nie jest kuratorem sądowym, nie działa z ramienia Sądu, nie zezwoliłabym na wykonywanie przez nią czynności kuratorskich, zmierzających do wydania dziecka na kontakty.

Z tego co się dowiedziałam, sprawcą tego czynu może być każdy. Popelnia go także funkcjonariusz publiczny, jeżeli podejmuje czynności znajdujące się poza zakresem jego kompetencji, podając się **za takiego funkcjonariusza, jakim w istocie nie jest.**

Pani Marzena Dżon, jest kuratorem społecznym. Zgodnie z art. 2 Ustawy o Kuratorach Sądowych z dnia 27 lipca 2001r. *Kuratorami sądowymi są: zawodowi kuratorzy sądowi,*

zwani dalej "kuratorami zawodowymi" oraz społeczni kuratorzy sądowi, zwani dalej "kuratorami społecznymi". Kurator sądowy jest **funkcjonariuszem publicznym** (art. 115 § 13 pkt 3 kk).

Pani Marzena Dżon nie wykonywała jednak w dniu 3 sierpnia 2022r. żadnych czynności ramach tej swojej funkcji.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak na wstępie.

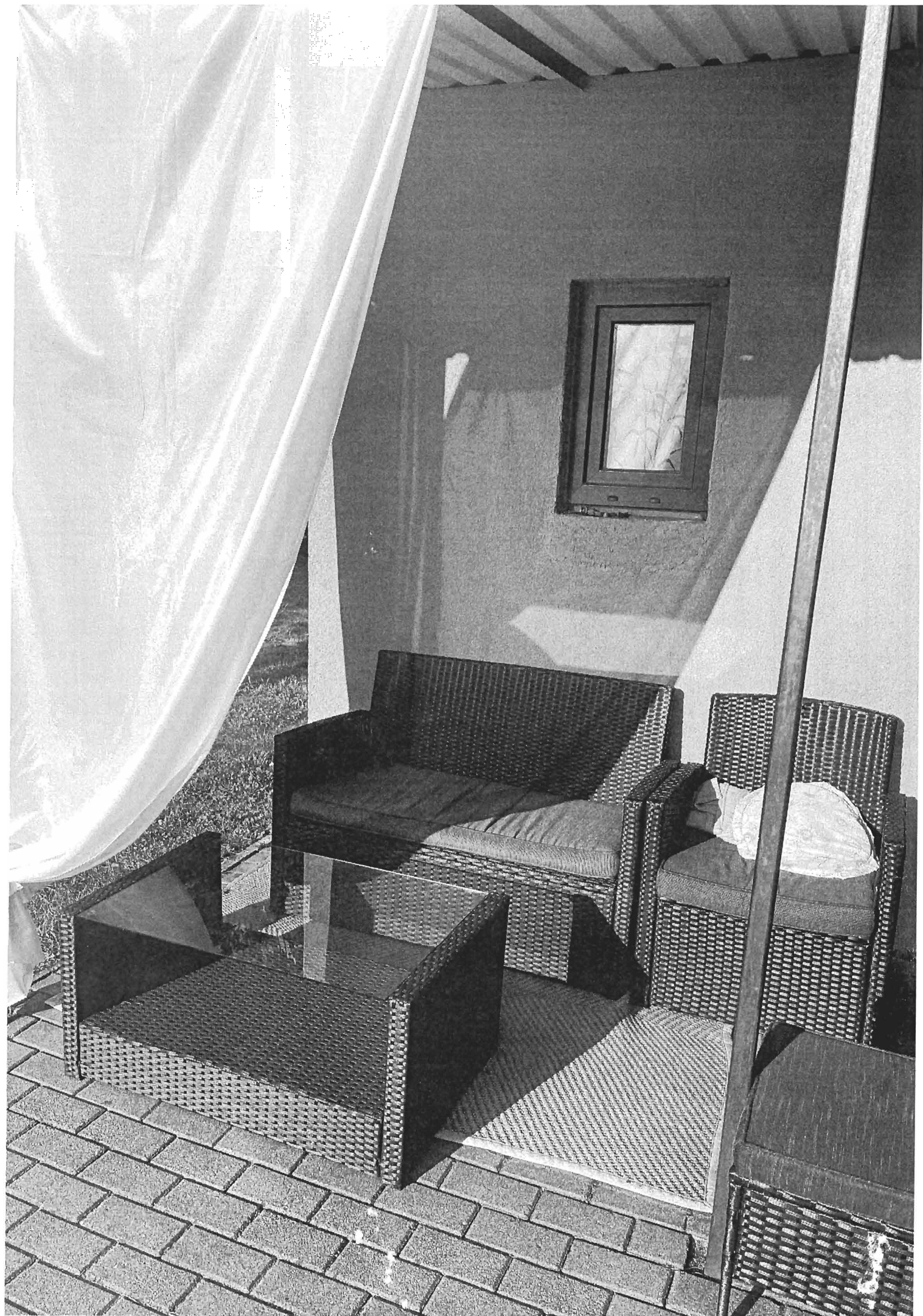

Załącznik:

nagranie z dnia 3 sierpnia 2022r. – na płycie CD.

znane mi z internetu adresy pani Marzeny Dżon:

- miejsce pracy: Plac Orła Białego 1 w Szczecinie (gabinet prywatny)
- miejsce pracy 2: Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, ul. Szkolna 2, 72-010 Police

Uzasadnienie faktyczne i prawne sposobu załatwienia skargi.

W dniu 17 sierpnia 2022 r. do kancelarii głównej Starostwa Powiatowego w Policach wpłynęła skarga [REDAKTOWANE] z dnia 12 sierpnia 2022 r., dotycząca działalności pracowników Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Policach, zwanego dalej „PCPR w Policach”, adresowana do Starosty Polickiego, którą to skargę Starosta Policki, mając na uwadze brzmienie art. 231 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 z późn. zm.), przekazał do rozpatrzenia – pismem znak PS.1511.10s.2022.BN z dnia 18 sierpnia 2022 r. – Dyrektorowi PCPR w Policach.

W dniu 30 sierpnia 2022 r. do kancelarii głównej Starostwa Powiatowego w Policach wpłynęło pismo [REDAKTOWANE], w którym wskazała, że skarga z dnia 12 sierpnia 2022 r. dotyczy działalności PCPR w Policach, w tym Dyrektora.

W związku z powyższym Starosta Policki, mając na uwadze brzmienie art. 231 § 1 w związku z art. 229 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego przekazał ww. skargę do rozpatrzenia – pismem znak PS.1511.10s.2022.DK z dnia 5 września 2022 r. – Radzie Powiatu w Policach.

Przewodniczący Rady Powiatu w Policach przekazał skargę [REDAKTOWANE] z dnia 12 sierpnia 2022 r. – pismem znak AO.1510.10s.2022.IS z dnia 7 września 2022 r. – Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, celem jej rozpatrzenia.

W skardze z dnia 12 sierpnia 2022 r. skarżąca zarzuciła nienależyte wykonywanie obowiązków przez pracowników PCPR w Policach tj. panią Zofię Schmidt – Kierownika Działu Wsparcia i Świadczeń Pieczy Zastępczej, panią Marzenę Dżon – Starszego Specjalistę Pracy Socjalnej oraz Jakuba Sinickiego – psychologa.

Skarżąca sprawuje pieczę nad małoletnią siostrzenicą. Aktualnie [REDAKTOWANE] – ojciec dziecka – stara się o powrót dziecka pod jego opiekę. Według skarżącej pracownicy PCPR w Policach podchodzą do niej w sposób nieobiektywny oraz promują ojca siostrzenicy.

Według skarżącej po jednym z wewnętrznych spotkań pracowników PCPR w Policach – pani Małgorzata Kowalczyk – Koordynator Rodzinnej Pieczy Zastępczej – przekazała jej informację jaką mieli dostać pracownicy PCPR w Policach od Kierownika Działu Wsparcia i Świadczeń Pieczy Zastępczej cyt: „dostaliśmy opierdół od kierowniczk, że jesteśmy za bardzo za Panią i mamy pchać dziecko ojcu” Skarżąca poinformowała, iż podczas wizyty w dniu 3 sierpnia 2022 r. pani Marzena Dżon od początku tego spotkania nie przedstawiła się, że występuje z ramienia PCPR w Policach, ale jako psycholog i kurator sądowy. W ocenie skarżącej relacja pomiędzy ojcem siostrzenicy a panią Dżon wskazuje, że są znajomymi. Tego dnia miało się odbyć spotkanie dziecka z ojcem. W ocenie skarżącej pani Marzena Dżon wymuszała na niej możliwość odbycia rozmowy z siostrzenicą na osobności. Panu Jakubowi Sinickiemu skarżąca zarzuciła naganne zachowanie polegające na informowaniu w dniu 3 sierpnia 2022 r. ojca siostrzenicy jak ma się zachowywać. Nie jest jasne i zrozumiałe dla skarżącej na jakiej podstawie pracownicy PCPR w Policach przyjeżdżają do jej miejsca zamieszkania. Według skarżącej działania PCPR w Policach są jednostronne, a pracownicy tej instytucji jednoznacznie opowiedzieli się po stronie biologicznego ojca dziecka.

Rozpatrzeniem ww. skargi Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zajęła się na trzech posiedzeniach w dniach odpowiednio 15 i 28 września 2022 r. oraz 24 października 2022 r., podczas których zapoznała się z dokumentami zgromadzonymi w tej sprawie i wysłuchała skarżącej, a także pracowników PCPR w Policach: Zastępcy Dyrektora, psychologa, pedagoga i Zastępcy Kierownika Działu Wsparcia i Świadczeń Pieczy Zastępczej, Kierownika Działu Wsparcia i Świadczeń Pieczy Zastępczej, Starszego Specjalisty Pracy Socjalnej oraz Dyrektora.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu w Policach ustaliła, co następuje.

Na wstępie należy wskazać, iż w tle sprawy pojawia się spór o opiekę nad dzieckiem zaistniały pomiędzy skarżącą a ojcem dziecka. Jest on główną przyczyną nieporozumień opisanych w skardze. Do momentu gdy [REDAKTOWANE] podjął starania o przywrócenie opieki nad dzieckiem współpraca pomiędzy skarżącą a PCPR w Policach układała się dobrze.

W ocenie Dyrektora i pracowników PCPR w Policach skarżąca bardzo dobrze dba o siostrzenicę i bardzo dobrze funkcjonuje w roli rodziny zastępczej.

Według wyjaśnień pani Małgorzata Kowalczyk nigdy nie wypowiedziała do skarżącej wskazanych w skardze słów. Dyrektor PCPR w Policach uważa, iż pani Kowalczyk jest wieloletnim pracownikiem PCPR w Policach, który cieszy się nienaganną opinią wśród rodzin zastępczych. PCPR w Policach wskazuje, iż skarżąca nigdy wcześniej nie zgłosiła jakoby pani Kowalczyk wulgarnie się do niej odniosła.

Według PCPR w Policach skarżąca mylnie wskazuje na zadania asystenta rodziny jako pracownika, który z nią współpracuje. W przypadku rodzin zastępczych nieobjętych wsparciem koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej zadania koordynatora wypełnia organizator rodzinnej pieczy zastępczej. W PCPR w Policach zadania te wykonuje pracownik nazywany „opiekunem” rodziny zastępczej. Funkcję opiekuna rodziny zastępczej skarżącej pełniła pani Kinga Frątczak.

Do lipca 2022 r. odbyły się 4 wizyty tzw. opiekuna, który współpracuje z rodziną zastępczą z ramienia PCPR w Policach. Pierwsza wizyta miała na celu sporządzenie Planu Pomocy Dziecku, trzy kolejne odbywały się przed oceną sytuacji dziecka. W lipcu i sierpniu odbyły się po jednej wizycie [REDAKTOWANE] z córką, o udział w sierpniowym spotkaniu poprosiła sama rodzina zastępcza. Każdorazowo skarżąca była informowana, że pracownicy chcą się pojawić w jej miejscu zamieszkania, nigdy żadna z wizyt nie odbyła się bez wiedzy, a tym samym zgody rodziny zastępczej. Według wyjaśnień PCPR w Policach o obecność na spotkaniu ojca z małoletnią w dniu 3 sierpnia 2022 r. poprosiła skarżąca za pośrednictwem wiadomości tekstowej skierowanej do pani Kingi Frątczak. Jak wyjaśniła skarżąca spodziewała się, iż w spotkaniu weźmie udział pani Frątczak, a nie nieznana jej pani Dżon. Pracownicy PCPR w Policach uczestniczą w takich spotkaniach na życzenie opiekunów jako wsparcie dziecka.

Pani Dżon wskazała, iż bezpośrednio po przyjeździe przedstawiła się jako pracownik PCPR w Policach, a dodatkowo jako psycholog i kurator. Dostarczone przez skarżącą nagranie nie potwierdza powyższego, choć nie jest to dowód przesądzający sprawę definitywnie. Według pani Dżon uczyniła tak, aby podkreślić swoje kompetencje. Według oświadczenia pani Dżon ojca dziecka widziała po raz pierwszy w życiu i nie jest jego znajomą.

W ocenie PCPR w Policach art. 4a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2022 r. poz. 447 z późn. zm.) uprawnia pracowników tej instytucji do kontaktów z dzieckiem. Brzmi on następująco: *Podmioty realizujące zadania wynikające z niniejszej ustawy, w szczególności dokonując oceny sytuacji dziecka umieszczonego w pieczy zastępczej oraz kwalifikując dziecko do przysposobienia, są obowiązane do wysłuchania dziecka, jeżeli jego wiek i stopień dojrzałości na to pozwalają, oraz stosownie do okoliczności uwzględniają jego zdanie.* Według wyjaśnień pani Dżon zgodę na rozmowę z dzieckiem uzyskała od ojca, a także skarżącej, która nie miała nic przeciwko rozmowie z małoletnią do momentu, kiedy poprosiła, aby mogła porozmawiać z dzieckiem bez jej obecności.

Pan Jakub Sinicki wyjaśnił, iż w toku rozmowy z ojcem dziecka udzielał mu porady dotyczącej kontaktów jego z córką. Udzielona przeze niego porada dotyczyła tego, by w rozmowie [REDAKTOWANE] z córką nie mówił o rodzinie (tj. skarżącej i dziadkach) tylko skupiał się na samej małoletniej.

W ocenie Dyrektora i pracowników PCPR w Policach jako instytucja pozostaje bezstronny w sprawie, a kieruje się głównie dobrem dziecka.

Zasadniczym aktem prawnym regulującym przedstawione w skardze zagadnienia jest ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. We wstępie do tej ustawy napisano: *„Dla dobra dzieci, które potrzebują szczególnej ochrony i pomocy ze strony dorosłych, środowiska rodzinnego, atmosfery szczęścia, miłości i zrozumienia, w trosce o ich harmonijny rozwój i przyszłą samodzielność życiową, dla zapewnienia ochrony przysługujących im praw i wolności,*

dla dobra rodziny, która jest podstawową komórką społeczeństwa oraz naturalnym środowiskiem rozwoju, i dobra wszystkich jej członków, a w szczególności dzieci,

w przekonaniu, że skuteczna pomoc dla rodziny przeżywającej trudności w opiece i wychowywaniu dzieci oraz skuteczna ochrona dzieci i pomoc dla nich może być osiągnięta przez współpracę wszystkich osób, instytucji i organizacji pracujących z dziećmi i rodzicami - uchwała się, co następuje:”

Art. 2 powyższej ustawy stanowi: Wspieranie rodziny przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych to zespół planowych działań mających na celu przywrócenie rodzinie zdolności do wypełniania tych funkcji. System pieczy zastępczej to zespół osób, instytucji i działań mających na celu zapewnienie czasowej opieki i wychowania dzieciom w przypadkach niemożności sprawowania opieki i wychowania przez rodziców. Jednostkami organizacyjnymi wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej są jednostki organizacyjne jednostek samorządu terytorialnego wykonujące zadania w zakresie wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, placówki wsparcia dziennego, organizatorzy rodzinnej pieczy zastępczej, placówki opiekuńczo-wychowawcze, regionalne placówki opiekuńczo-terapeutyczne, interwencyjne ośrodki preadopcyjne, ośrodki adopcyjne oraz podmioty, którym zlecono realizację zadań z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej.

W myśl art. 3 ww. ustawy: Obowiązek wspierania rodziny przeżywającej trudności w wypełnianiu funkcji opiekuńczo-wychowawczych oraz organizacji pieczy zastępczej, w zakresie ustalonym ustawą, spoczywa na jednostkach samorządu terytorialnego oraz na organach administracji rządowej. Zadania z zakresu wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej są realizowane zgodnie z zasadą pomocniczości, zwłaszcza gdy przepisy ustawy przewidują możliwość zlecania realizacji tych zadań przez organy jednostek samorządu terytorialnego.

Stosując powyższą ustawę, należy mieć na względzie podmiotowość dziecka i rodziny oraz prawo dziecka do:

- 1) wychowania w rodzinie, a w razie konieczności wychowywania dziecka poza rodziną - do opieki i wychowania w rodzinnych formach pieczy zastępczej, jeśli jest to zgodne z dobrem dziecka;
- 2) powrotu do rodziny;
- 3) utrzymywania osobistych kontaktów z rodzicami, z wyjątkiem przypadków, w których sąd zakazał takich kontaktów;
- 4) stabilnego środowiska wychowawczego;
- 5) kształcenia, rozwoju uzdolnień, zainteresowań i przekonań oraz zabawy i wypoczynku;
- 6) pomocy w przygotowaniu do samodzielnego życia;
- 7) ochrony przed arbitralną lub bezprawną ingerencją w życie dziecka;
- 8) informacji i wyrażania opinii w sprawach, które go dotyczą, odpowiednio do jego wieku i stopnia dojrzałości;
- 9) ochrony przed poniżającym traktowaniem i karaniem;
- 10) poszanowania tożsamości religijnej i kulturowej;
- 11) dostępu do informacji dotyczących jego pochodzenia.

Jak stanowi art. 32, 33 i 38b powołanej ustawy: Piecza zastępcza jest sprawowana w przypadku niemożności zapewnienia dziecku opieki i wychowania przez rodziców. Pieczę zastępczą organizuje powiat. Piecza zastępcza zapewnia:

- 1) pracę z rodziną umożliwiającą powrót dziecka do rodziny lub gdy jest to niemożliwe - dążenie do przysposobienia dziecka, a w przypadku braku możliwości przysposobienia dziecka - opiekę i wychowanie w środowisku zastępczym;
- 2) przygotowanie dziecka do:
 - a) godnego, samodzielnego i odpowiedzialnego życia,
 - b) pokonywania trudności życiowych zgodnie z zasadami etyki,
 - c) nawiązywania i podtrzymywania bliskich, osobistych i społecznie akceptowanych kontaktów z rodziną i rówieśnikami, w celu łagodzenia skutków doświadczania straty i separacji oraz zdobywania umiejętności społecznych;
- 3) zaspokojenie potrzeb emocjonalnych dzieci, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb bytowych, zdrowotnych, edukacyjnych i kulturalno-rekreacyjnych.

Zarząd powiatu sprawuje kontrolę nad organizatorami rodzinnej pieczy zastępczej, rodzinami zastępczymi, prowadzącymi rodzinne domy dziecka oraz placówkami opiekuńczo-wychowawczymi. Zarząd powiatu może upoważnić, w formie pisemnej, do sprawowania kontroli, o której mowa powyżej członka zarządu powiatu, pracownika urzędu albo kierownika jednostki organizacyjnej powiatu. Osobami upoważnionymi nie mogą być pracownicy kontrolowanych jednostek.

Zarząd powiatu oraz odpowiednio zarząd województwa w związku z przeprowadzanym postępowaniem kontrolnym ma prawo do:

- 1) żądania informacji, dokumentów i danych, niezbędnych do sprawowania kontroli;
- 2) wstępu w ciągu doby, w tym w porze nocnej - w przypadku zagrożenia zdrowia lub życia dziecka, do obiektów i pomieszczeń kontrolowanej jednostki, rodziny zastępczej lub osób prowadzących rodzinny dom dziecka, w których wykonywane są ich zadania;
- 3) przeprowadzania oględzin obiektów, składników majątku kontrolowanej jednostki oraz przebiegu określonych czynności objętych obowiązującym standardem;
- 4) przeprowadzania oględzin obiektów, w których kontrolowana rodzina zastępcza lub osoby prowadzące rodzinny dom dziecka sprawują pieczę zastępczą;

- 5) żądania od pracowników kontrolowanej jednostki, rodziny zastępczej lub osób prowadzących rodzinny dom dziecka udzielenia informacji w formie ustnej lub pisemnej w zakresie przeprowadzanej kontroli;
- 6) obserwacji dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej;
- 7) przeprowadzania indywidualnych rozmów z dziećmi umieszczonymi w pieczy zastępczej, w tym zasięgania opinii dzieci, z uwzględnieniem ich wieku, możliwości intelektualnych oraz stopnia dojrzałości poznawczej.

Czynności kontrolnych nie może dokonywać koordynator rodzinnej pieczy zastępczej.

W myśl art. 77 ww. ustawy, rodziny zastępcze i rodzinne domy dziecka obejmuje się, na ich wniosek, opieką koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej. W stosunku do rodzin zastępczych i rodzinnych domów dziecka, nieobjętych opieką koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej, zadania koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej wykonuje organizator rodzinnej pieczy zastępczej. Koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej wyznacza organizator rodzinnej pieczy zastępczej, po zasięgnięciu opinii odpowiednio rodziny zastępczej lub prowadzącego rodzinny dom dziecka. Do zadań koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej należy w szczególności:

- 1) udzielanie pomocy rodzinom zastępczym i prowadzącym rodzinne domy dziecka w realizacji zadań wynikających z pieczy zastępczej;
- 2) przygotowanie, we współpracy z odpowiednio rodziną zastępczą lub prowadzącym rodzinny dom dziecka oraz asystentem rodziny, a w przypadku gdy rodzinie dziecka nie został przydzielony asystent rodziny - we współpracy z podmiotem organizującym pracę z rodziną, planu pomocy dziecku;
- 3) pomoc rodzinom zastępczym oraz prowadzącym rodzinne domy dziecka w nawiązaniu wzajemnego kontaktu;
- 4) zapewnianie rodzinom zastępczym oraz prowadzącym rodzinne domy dziecka dostępu do specjalistycznej pomocy dla dzieci, w tym psychologicznej, reedukacyjnej i rehabilitacyjnej;
- 5) zgłaszanie do ośrodków adopcyjnych informacji o dzieciach z uregulowaną sytuacją prawną, w celu poszukiwania dla nich rodzin przysposabiających;
- 6) udzielanie wsparcia pełnoletnim wychowankom rodzinnych form pieczy zastępczej;
- 7) przedstawianie corocznego sprawozdania z efektów pracy organizatorowi rodzinnej pieczy zastępczej.

Skarga okazała się częściowo zasadna.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji wskazuje, iż u podłoża skargi leży spór o opiekę nad dzieckiem zaistniały pomiędzy skarżącą a ojcem dziecka. Sprawa ta pozostaje poza zakresem rozstrzygnięcia skargi, lecz miała na nią znaczny wpływ. Okoliczność ta jednak była znana PCPR w Policach i winna być brana pod uwagę podczas podejmowanych przez jego pracowników działań.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji jednoznacznie jako błędne ocenia przedstawienie się przez pracownika PCPR w Policach jako psychologa i kuratora. Pracownicy instytucji i organów wykonując swe obowiązki nie powinni przypisywać sobie innych funkcji poza zakresem aktualnie wykonywanych zadań, nawet w sytuacji jeśli je pełnią w innym czasie.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji nie dopatrzyła się innych naruszeń przepisów, lecz uważa, iż działania PCPR w Policach nie uwzględniały dostatecznie konfliktogenego

charakteru ogółu spraw związanych z opieką nad małoletnią. W PCPR w Policach nie istnieją procedury postępowania w sprawach trudnych i konfliktowych.

Zdaniem Komisja Skarg, Wniosków i Petycji spotkanie w dniu 3 sierpnia 2022 r. nie zostało należycie przygotowane. Wyznaczenie do uczestnictwa w spotkaniu pracownika nieznanego skarżącej było działaniem kontrowersyjnym. W takiej sytuacji należało przynajmniej powiadomić o tym fakcie skarżącą, czego nie uczyniono. W konsekwencji skarżąca nie wiedziała z kim ma do czynienia, co mogło przyczynić się do powstania nerwowej atmosfery spotkania. Pracownicy PCPR w Policach nie zostali także pouczeni przez Kierownika Działu Wsparcia i Świadczeń Pieczy Zastępczej o złożonym charakterze spotkania oraz nie otrzymali stosownych wskazówek.

W toku spotkania psycholog mógł poinformować skarżącą o dokonywanych czynnościach. Prawdopodobnie rozwiąłoby to pogląd skarżącej o stronniczości pracowników PCPR w Policach.

Także poprawa komunikacji ze skarżącą prawdopodobnie poprawiłaby relacje z PCPR w Policach oraz jej pogląd na bezstronność tej instytucji.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji docenia wyjątkowo wymagającą pracę przy realizacji zadań z zakresu pomocy społecznej, wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej, przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz rehabilitacji społecznej osób z niepełnosprawnościami. Pracownicy PCPR w Policach w realizacji tych zadań muszą wykazać się nie tylko kwalifikacjami, ale również wrażliwością i indywidualnym podejściem do sprawy i klienta.

W pozostałym zakresie skarga okazała się niezasadna.

W związku z powyższym Rada Powiatu w Policach uznaje skargę za częściowo zasadną.

Pouczenie.

W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

Uzasadnienie.

Projekt uchwały przedkłada Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu w Policach w trybie § 21 ust. 1 pkt 4 w związku z § 49 ust. 2 Statutu Powiatu Polickiego (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2018 r. poz. 5468).

W dniu 17 sierpnia 2022 r. do kancelarii głównej Starostwa Powiatowego w Policach wpłynęła skarga [REDAKTOWANE] z dnia 12 sierpnia 2022 r., dotycząca działalności pracowników Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Policach, zwanego dalej „PCPR w Policach”, adresowana do Starosty Polickiego, którą to skargę Starosta Policki, mając na uwadze brzmienie art. 231 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 z późn. zm.), przekazał do rozpatrzenia – pismem znak PS.1511.10s.2022.BN z dnia 18 sierpnia 2022 r. – Dyrektorowi PCPR w Policach.

W dniu 30 sierpnia 2022 r. do kancelarii głównej Starostwa Powiatowego w Policach wpłynęło pismo [REDAKTOWANE], w którym wskazała, że skarga z dnia 12 sierpnia 2022 r. dotyczy działalności PCPR w Policach, w tym Dyrektora.

W związku z powyższym Starosta Policki, mając na uwadze brzmienie art. 231 § 1 w związku z art. 229 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego przekazał ww. skargę do rozpatrzenia – pismem znak PS.1511.10s.2022.DK z dnia 5 września 2022 r. – Radzie Powiatu w Policach.

Zgodnie z art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1526) do wyłącznej właściwości rady powiatu należy podejmowanie uchwał w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady powiatu.

W myśl art. 16a ust. 1 powołanej ustawy rada powiatu rozpatruje: skargi na działania zarządu powiatu i powiatowych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji.

Natomiast przepisy art. 237 § 1, 3 i 4 i art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 z późn. zm.) stanowią odpowiednio, że:

- 1) organ właściwy do załatwienia skargi powinien załatwić skargę bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu miesiąca;
- 2) o sposobie załatwienia skargi zawiadamia się skarżącego;
- 3) w razie niez załatwienia skargi w terminie określonym w § 1 stosuje się przepisy art. 36-38;
- 4) zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi, ponadto zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierać ponadto uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239.

Mając powyższe na uwadze, a także przepisy § 48 ust. 1 i 2 Statutu Powiatu Polickiego, Przewodniczący Rady Powiatu Policach przekazał skargę [REDAKTOWANE] z dnia 12 sierpnia 2022 r. – pismem znak AO.1510.10s.2022.IS z dnia 7 września 2022 r. – Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, celem jej rozpatrzenia.

Natomiast mając na uwadze brzmienie art. 237 § 1 i 4 w związku z art. 36 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego Przewodniczący Rady Powiatu w Policach pismami znak odpowiednio AO.1510.10s.2022.IS z dnia 4 października 2022 r. i AO.1510.10s.1.2022.IS z dnia 26 października 2022 r. zawiadomił skarżącą o stanie rozpatrzenia skargi wskazując nowy termin załatwienia sprawy oraz pouczając o prawie do wniesienia ponaglenia.

Rozpatrzeniem ww. skargi Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zajęła się na trzech posiedzeniach w dniach odpowiednio 15 i 28 września 2022 r. oraz 24 października 2022 r., podczas których zapoznała się z dokumentami zgromadzonymi w tej sprawie i wysłuchała skarżącej, a także pracowników PCPR w Policach: Zastępcy Dyrektora, psychologa, pedagoga i Zastępcy Kierownika Działu Wsparcia i Świadczeń Pieczy Zastępczej, Kierownika Działu Wsparcia i Świadczeń Pieczy Zastępczej, Starszego Specjalisty Pracy Socjalnej oraz Dyrektora.

W związku z powyższym zachodzi potrzeba podjęcia przez Radę Powiatu w Policach uchwały w tej sprawie.

Podjęcie przez Radę Powiatu w Policach przedmiotowej uchwały nie rodzi skutków finansowych dla budżetu Powiatu Polickiego.